

III. Poieni.

I. 6 Octombrie 7011 (1502). Ștefan-Vodă, pentru «Crăstina fata lui Voislav și nepota de sor[ă] a sa, Nastasie, și rudenia lor Vasutca, fata Mihului, nepoatele lui Ivan Damianovicî», ce vînd ocina lor de la «moșul nostru Alecsandru Voevod, mănăstire ce-î di-asupra Dobrovățului, și cincî sate pe Dobrovăț»: Feteștî, Alecsăștî, «unde aũ fost Radul», Muntenî, Costicenî, «unde aũ fost Andrieș», «Ostrovenî», — Domnului, pentru 1.500 de zloți tătărești. Acesta le dă, pentru sufletul său și al «Doamnei noastrei Mariei», mănăstirii sus-zise, unde e egumen

Pahomie. Fiul: Bogdan. Boierii neînșirați. — Traducere de Gheorghii Evloghi, 8 Ianuar 1781.

2. 13 April 7068 (1560). Alexandru-Vodă dăruiește, «împreună cu pre-iubita Doamna a Domniei Mele, Rucsanda», mănăstirii Rășca, «a noastră din nou zidită sfântă rugă», satul Popeștii, «și cu mănăstire ce să numește Trestiana și cu moară», care «aă fost a Lupului biv Paharnic, fișor Dionisii călugăriții, nepot Tăutului, și l-aă perdit în vreme viclenii sale, când s'aă rădicat Domnu asupra capului Domniei Mele, și cu alt vicleni, când aă și perit întru vinovățiile sale». Marturi: fiii, Ionașcu, Bogdan și Petru, și boierii, neînșirați. — Traducere din 1813, de Clucerul Pavăl [Debrici].

3. 6 Iulie 7078 (1570). Bogdan-Vodă dă mănăstirii Rășca satul Popești, luat de Alexandru Lăpușeanu de la «Lupul feșorul Dionisii călugăriții, nepot Tăutului, în vreme viclenii sale, când s'aă fost rădicat Domn asupra capului Domniei Mele (*sic*), Alecsandru Voevod; când aă și perit». — Traducere din 10 Iulie 1813 de Clucerul Pavel Debrici, după originalul aflător la răzăși din Popești.

4. 12 April 7091 (1583). Petru-Vodă. Călugărițile de la Socola se plîng de pierderea actelor moșiiilor ce aă de la Alexandru Voevod: Ezereni, etc., și a Țiganilor: Ciurina, Banul: «aă perit în zilele lui Ioan Voevod, cînd aă prădat Turcii și Tătarii țara toată, cînd și el aă perit». Întărește. Stroiți Vel Logofăt. — Traducere din secolul al XVIII-lea.

5. 8 Maiu 7095 (1587). Petru-Vodă, pentru «gupăniasa sora Agahia Macsăniasa, fiica călugăriței Dionisăia Huhuloaia, nepota lui Toader Log[o]făt, strănepoată a lui Tăutu Logofăt», care vinde o prisacă, hotărîtă de «Gheorghii Logofătul și Caracuzel cel bătrân» și Micul «Marele-Vătav de Țăn[u]t[ul] Vasluiului», către «monahul Teodor», pentru 500 «galbeni tătărești». Boierii ca în Hurmuzaki, X, p. 901. — Traducere din secolul al XVIII-lea.

6. Iași, 13 Ianuar 16—. «Pavel Căpitanul...și Todica și Teanțul și popa Mătei» arată că «să svădiia Isac de Pribești cu Pătrașco aprodul de Iaș, pentru un loc de priseacă».

7. Iași, 8 Februar 7150 (1642). Vasile-Vodă, pentru «Gri-

gorie Hurmeziu și cu fâmeaia lui, cu Candachia, și cu fata lor, cu Măricuța», ce-și vînd prisaca de la Popești, «și cu poiană de fân», lui «Pătrașco Mieșcul, aprodul de trăg de Iași». «Toderașco Vel Logofăt.» Dumitrașco (pisar). Pecete de ceară.

8. Iași, 7 Iulie 7153 (1645). Vasile-Vodă, lui «Pătrașco M[ie]șcul aprodul», pentru «a ține un loc de prisacă și o poian[ă] de fân, la sat Popești». Pecete cu chinovar.

9. 3 Novembre 7154 (1645). Vasile-Vodă, «lui Pătrașco ap[rodul]», «ca să fie tare și putiarnic... a chema și a soroci pre Gligorie Hermeziu și pre popa Măteiu și Petrișor și pre Isac de Pribești», să vie, și cu actul pentru Popești. Corlat [scrie]. Pecete cu chinovar.

10. 12 Mart 7155 (1657). Vasile-Vodă. Pentru Grigorii Hermeziu și soția lui, «Candachia, fata Nastasiei, nepoata Irinii Ghenghioae, strănepota Agahiei... fost fată a Dochiei călugăriței, nepoata bătrânului Tăutului Logofăt», ce vînd partea lor, împărțită supt Petru-Vodă între Agahia și «verii săi, Ionașco Huhulia și cu surora lui Magdalina și Varvara, fișorii Petrii Huhulei, nepoț și strănepoț Tăutului Logofăt bătrânul și a lui Toadir pisariu», la Popești (Ținutul Vasluii).— «Am izvodit eu Acsintii Uricariul de pe sărbii românește, ca-s știe.»

11. 15 Octombrie 7168 (1659). Neculai, fiul lui Ifrim Roșca, și surorile lui Parasca și Maria își vînd partea din Popești «dumisali lui Darii ă-au fost Spat[a]r-Mari», pentru 40 de galbeni. Marturii: «Petre uncu nostru, din Pribești, și Dumbravă ot tam... și Ioan Vornic ot Pribești și Măriuța Coroș... și Ștefan Rangu». Copie. — Altă vînzare la 15 Iunie 7168 (1660).

12. Iași, 24 Februar 7175 (1667). Iliăș Alexandru-Vodă. Lui Darie biv Vel Spătar, pentru Popești. Neculai Buhuș Logofăt. Copie.

13. 26 Mart 7177 (1669). «Pătrașcu Mișcu ci am fost aprod de trăg de Iași» își vinde partea din Popești, «cu casa gata și cu zămnic gata și cu pomeț», «giupănului Păun ce este Vameș-Mare». Martur încă un aprod, «și Ionașcu Petrișor ce a fost vatav de aproz de târg... și Petrilă». — Copie.

14. 1-iu August 7180 (1672). «Paun Vameșul» își face diata:

«Descălicat-am și noi o m[ă]n[ă]stire în Bucium, la piatra că mică, ce să chiamă Clatie», dîndu-î «sate, moșii și vii și alte fialiuri de bucate: stupi, vite». Satul Trohănești, cumpărat «de la Dima Spodeul de Ț[a]ra-Rumănească, pre zapise că-au avut de la Enachie Postialnicul și de la răziașii lor, anume Năstasie de Durăști și de la Gligori Ihnat de Trohănești și de la Gligori Rați și de la Furdui de Umbrărești, și de la alte rude și seminiții a lor... și cu trei mori gata, într'o casă, cu amândoi țarmurii în apa Bărladului... de la Candachiia giupăneasa Vornicului Goi... și cu trei vii, ce sint 2 în sat, iară una în luncă». Apoi Tătarianii (Hîrlău), «în sus de Șipote», «care sat ne iaste noao de la Vasilie Uriache». Siliștea Comăndărești, pe Jijie (Hîrlău), cumpărată «de la iuzbașa Mușat și de la soacră-sa Chirana», «și cu read în carel[e] iaste prisacă, și cu pomî». Ușărăștii pe Prut (Lăpușna), «de la Iani fratel[e] lui Trohin Vameșul». Jumătate de Bărlătești «și cu baltă de piaște». «Opt fălci de vii la Huș, în dric»; una și jumătate «la Cotnar, în rîndul tîrgului», alta, «în dealul Măndrului, în fați». O prisacă la Popești, de la «nepoții lui Țigan». Alte două poieni: una «pre soare apune, între Vasluliașe». «O pivniți în tîrgu în Iaș, cu casă și cu cerdac și cu trei dughian[i] gata, ce iaste în Cizmărie; așijderia șiase dughiane împotriva acestor dughiane, iarăși în Cizmărie, peste pod, și iarăș altă pivniți, cu casă și cu doao dughiane, tij în Cizmărie. Așijderia și casă, cu loc cu tot, ce iaste schimbătură cu Livar, și cu trei locuri de casă în fundul ogrădzii, și cu altă casă, — ce sintu diriaptă cumpăratur[ă] de la Armianii, și un hăleșteu ce l-am făcut din pajiște. Παρόντης Βάμης. βεβέωνω.»

15. 5 Maiu 7184 (1676). Duca-Vodă, pentru «Safra stareța, fata lui Fulger, și tot săborul de la sf[ă]nta mănăstire Socola», în pîră cu «vătămănu și cu toți sătenii din sat din Buciumi», pentru hotarul mănăstirii, ce-l aū de la Alexandru și Petru-Vodă. Duca poruncește a se hotărnică de către Gheorghită Șăptelică Logofăt al doilea și Stratulat Uricariul; Nicolae Buhuș Vel Logofăt trimete și el «pe sluga sa, Pîrvul Vatacul». Menționat «un stîlp de piatră ce iaste pus înaintea casii vătămănu de Buciumi... Gura drumului lui

Panco... Drumul cel mare al Iaşilor, unde cade în grădinară... Pe unde s'aū pus stîlpî acum noi, s'aū pus de desupt şi cărbunî pe supt piatra... Şi s'aū pus şi hiară.» — Copie.

16. 3 Ianuar 7202 (1694). «Apostol Blidariul, feçorul lui Iftimii Blidariului», îşi vinde pojiana către mănăstirea Socola. Marturi şi alţi doi «blidari», «şi Gheorghită Căldare ot Boţoşanî, şi Chira fratele popei lui Pentiliî Solcovschiî, şi Chiriîac din Roman». Scrie «popa Penteliî ot Socola». — Copie din 1806.

17. 8 Iulie 7206 (1698). Vasilei Darei face un împrumut de la «Vel Căpitan Costin», puind zălog partea-î din Popeşti, ce o are de la «Adam Camaraşul». — Copie.

18. 15 Iunie 7220 (1712). Nicolae Mavrocordat, «la răzăşii de Popeşti». S'a plîns «boeriul nostru Ioan Şatrariul pe Vasiliî Corne Păcurariul... cum i-aū mîncat cătiua oi». «Văzum şi un ravaş de la voi, de la răzăş, scriind la Ioan Şatrariul, cum voi nu-l priîmiţ să fiî cu voi moşan, pecum îi scriî zapisul ci ari de la Corne; deci, di vreme că voi nu-l priîmiţ să ţăc moşăe Cornei, să plătiţ voi oile Şatrariului, şi să ţăneţ voi moşăe Corniî», — în termin de şeisprezece zile, «până la Săn-Petriu». Ori să se judece la Divan. Altfel, «să ştiţ că va veni un om domnesc, de v'a aduce, şi veţ da şi ciubote». — Copie.

19. 7222 (1713-4). Mihaî Racoviţă, pentru «Andreî pisăriul unguresc», dîndu-î «o bucată de loc în locul domnesc, în codrul Iaşilor», hotărît de Grigoraş Cucoranul Vornicul de Poartă şi Vasile Popa Uricarul, cu «Ioan Vataful de cocierî şi fratele acestuia. «Drumul bejeniilor pentru Ursoaia cea Mare şi pentru Ursoaia cea Mică.» — Copie.

20. 14 Octombree 7224 (1715). Mihaî Racoviţă, lui Toader Coşăscul, pentru o jalbă: «zicând că i-aū dat doă vasă de vin, căte de o sută vedri şi măî bini, căti un ort bătut vadra, şi dintri aceî banî i-aū dat 14 lei pol şi doi boî drept 10 lei». — Copie.

21. Iaşi, 30 April 7225 (1717). Mihaî Racoviţă, pentru pîra lui «Hrisanth igumenul de la Sfeti Ioan Zlataust» cu «Nicodim igumenul de la Dancul, care iaste închinată mitoh la Xiro-

potamu de la Sfeta Gora», pentru moșile de la «Prisăci, din olatul târgului Iașilor, ... și pentru vinăricul de la Bućum și din dealul Brănzii, și pentru Poiana lui Țigan, și pentru alte poeni din codrii Iașului». Cel d'întăiu zice că ele aũ fost date la Sf. Ioan, de ctitor, «bătrănul Duca-Vodă, apoi și de fiul său, de Costandin Duca-Vodă». În a doua Domnie a lui Nicolae-Vodă, se ridică «Iezechiil igumenul de Copoũ, fiind pus atuncea epitrop de la Xiropotamu și sfintei mănăstiri lui Dancu, și, având trecire, le-aũ luat moșile cu nedreptate și le-aũ luat și dresese toate, câte aũ avut de la Domni, d'întăritură». Nicodim și Iezechiil obiectează că moșile «aũ fost a lor mai înainte, date de la răposatul Duca-Vodă mănăstirii ci să chieama Clatiia carea era zidită de Păun Vameșul și închinată metoh la Xiropotamu, și, răsipindu-să mănăstirea Clatiia, și fiind răscoale în țară mulți ani, n'aũ putut veni călugării de la Xiropotamu ca să-ș cerce moșile, și le-aũ împresurat călugării de la Sfeti Ioan Zlatoust, cu mare strămbătate». Supt Nicolae-Vodă însă, «le-aũ luat cu judecata Divanului și cu pravila». Ar fi avut «între alalte drese a lor și ispisoc pe acele moșii de danie, de la răposatul Duca-Vodă, și numai acel ispisoc aũ perit, și aũ prepus cum să fie la mâna lui Hrisanth..., apucat cu meșteșuguri». El tăgăduiește. Cerîndu-i-se și lui act de la Duca, «ci el aũ dat samă, că, de aũ și fost, s'aũ răsărit și nu iaste». Se face, de Domn, «multă cercătură», cu Mitropolitul și cu Sfatul, căutînd și «la sf[ă]nta pravilă». N'are nici-o parte acte ale lui Duca, și nu se crede hotărîtura arătată de egumenul de la Dancu. «Am poruncit Sfinții Sale părintelui chir Ghedeoan Mitropolitul» a face carte de blestēm pentru actul ce se zice a fi tănuit. «Și așa s'aũ sfetit întîi de la părintele Dionisie Aroneanul, care aũ mărturisit de faț[ă] și înainte Domniei Meale, precum l-aũ văzut cu ochii lui, și l-aũ ținut în mîinile lui, și l-aũ cetit cu gura lui, și iaste la veleat de 45 de ani; și aũ mai mărturisit și dumnealui Alexandru Vel Ușer. Deci, dîndu-să scrisoare cu carte de blăstăm și igumenului de Sfeti Ioan, l-aũ scos de față, acel ispisoc de la Duca-Vodă bătrînul, din veleat 7180 [1671-2], în care s'aũ aflat scriînd taote

moșiile câte au dat măn[ă]stirii Clatiei, din seamne în seamne, și cu mare blăstăm legat». Decî călugării de la Sf. Ioan *se dau rămași*. Iscălește Domnul, «Ghedeoan Mitropolit Moldovlahiei», «Calistru episcop Radaușchii. Axentie Uricar». — Copie, întărită în 1814.

22. 19 Decembre 7225 (1716). Mihaî Racoviță, «la sluga noastră Acsănti Uricariul», ordonîndu-î să facă o cercetare la Popești. — Copie. — Urmează raportul lui, din 4 Ianuar.

23. 24 Februar 7227 (1719). «Ioan vataful di cocieri gospod» dă zăpis «lui Costandin vânătoru gospod, carile țane pi Tofana, fata Lupului, [și] Lupu esti frati Mării, îma Costuluî Clucerul», pentru înrudirea și averea lui. «Dumitrașcu Muște (*sic*), diiac de Cămară, am scris». — Copie.

24. 9 Ianuar 7252 (*sic*) (1744). Mihaî Racoviță, pentru vadurî de moară la Popești, unde a făcut cercetare «sluga noastră Acsăntii Uricariu, de au cercat cu oaminî bunî, răzăș de acolò, și cu doi morari..., de au socotit cum cură apa pi acolò, prin săliști». Semnează și Axintie. — Copie.

25. 17 Octombrie 7270 (1761). Hôtarnică pentru Ioan Bogdan Vel Logofăt, ce se plînsese de niște vecinî, între cari «Andreiû sin Silăvăstru, poruënic». Arată ei «și un zăpis, din velet 7160 [1652], Avgust 22, de la Chesarie ce au fost Vlădică și egumen la Galata, și de la Meletie ot tam și Athanasie ot tam, ce au fost, de săminția lui, Arap», ce vînd «un loc de hrană» pe Vasluiet, «supt poalele codrului», etc., «lui Pătrașcu rotariul din Braniște, și le-au dat niște cocii și cară, și 20 stupî de treaba mănăstirii». — Copie.

26. «Învoiala de împărțală ce am făcut de moși[i]le ce mi-au rămas de la răpăosatul Iordachi Ruset Vornicul, care au fost neîmpărțite, afară din cele numite la diată...; 1765, Octomvrie.» Împărțesc: Costandin Ruset Vornicul, Ioniț[ă] Ruset Banul, Andrieș Ruset Logofătul, Ștefăniță Ruset Vel Logofăt și patru surori: Logofeteasa Catrina, Jicnicereasa Nastasiica, Vitoria și Băneasa Ruxanda.

27. 16 Februar 1786. Judecata lui Hortolomeiû. Pomenită scrisoarea de la Păun Vameșul, din 1-iû August 7180 (1672), pentru ctitoria sa, «o mănăstire la Buçumi, la peatra cè mică,

ce să chiamă Clatie». «Pe culme păr di-asupra Dălbiniî, ce să chiamă Dialul Cănelui.» «Obărșia Stărminosului... Glodul popii lui Ionașcu.»

28. 17 Februar 1786. Pentru judecata la Divan a lui «Grigoraș Hortolomieu mazil i Ștefan Bogdaprote ruptaș, etc.», răzășî de la Popeștî și Pocreaca, cu starița de la Socola. Cerce-tase Banul Sandul Miclescul. Arată starița un act de la Petru-Vodă, din 12 April 7091 (1583), și pentru satul Azăpeni; apoi un zapis al lui Apostol sin Iftime Blidariul (7202=1693-4). «O poiană în codrul Eșului, pe Vaslueț, unde să chiamă la Blidari, zicând că ar fi făcut-o însuș cu toporul din codrul întreg, cu multă osteneală.» «Că aũ fost acel Iftimie Scăfariul, — fiind bejănar, aũ rămas acolo în Poeni cu șidere, cățva ani, și lucra la strug, și s'aũ numit aceli Poeni pe numele lui, de le zic Poenile Blidarilor.» Cererea Socolei se judecă drept «o rea acolisire și făr de dreptate».

29. 28 Septembre 1813. Scarlat-Vodă, lui Dimitrie Beldiman Vel Ban, pentru a hotărnici la Popeștî.